

Mirnes Omerović

USPOMENE

Istresam čaršaf ponoćne večere
I sipi snijeg
Sipe i mrve mojih uspomena

Noćas će prebljediti mraz
Zaledit će se svijet
Sipit će uspomene mrtve

Odledit će se potonji dah
I ugušiti svjetovni mrak

A na nebesima ostat će
Samo trag da nabrekle su
Mrve mrtvih uspomena

IZMEĐU TEBE I MENE

Između tebe i mene
Koračaju oklopnici u odjelima
Nose kravatu i u očima pakost

Između tebe i mene
Hiljadu sunaca obasijava polja
Neka tuđa polja bez kraja

Između tebe i mene
Popločani su rimski putovi
Tvoji vode za Beč, Rim, za Konstantinopolj
Moji putovi nebesima se penju

Na jednoj strani si ti
Na drugoj obali sam ja

Bez ikakvog mosta dolazim ti u susret
Bez ikakvog glasa dozivam ti ime
Ne znam ni ko si a ni ko ti otac bješe

Linija duše uzdiže naše ideale
Između tebe i mene

Tu na korak do sna
I na korak od rastanka

KRIK

Svaki korak je mračan
I obasut velom krepkosti i svjetla

Duša šume u sred jula se ledi
Kraj svakog stabla patnik sjedi

Sunčane gore i bešum bešumno ledenih šuma

Svaki korak je mračan

U tuždini nemilosno je
Ćutim i nijemo koračam

Tiho
Tiho
Nastaju koraci
I još tiše moje duše krici

TIŠINA, UMIRE SE

Svijetom vlada muk
Razboritost se povukla i ne remeti
Položaje silnika bez uma i djela
Samo ponekad zamre ćutanje
Pa glas iz dubine vikne:

Tišina, umire se

Otpor raznih bezgraničnih razgraničenja
I divljenje sklapaju riječi bez reda

Stvaraju šum koji na začetku umire
I kazuje iz sve snage što mori mu more:

Tišina, umire se

Nepisano je pravilo da se gine i da se
Duša razara u mrijenju bez sklada
Pa katili umorni od ubijanja galame:

Tišina, umire se

No i ovdje kao i tamo spas je jedan
Otkriti življenje pa se rastati od života i izgovoriti:

Tišina, umire se

I tako dok ćutimo mi tonemo
Gledajući kako umiremo